

1 KDYSI A NEDÁVNO / sešit 2 / 2011
rediguje Jiří J. K. Nebeský
Třída 1. máje 1623, 753 01 Hranice
web: www.nedavno.cz
e-mail: redakce@nedavno.cz
typografie: Tichý typ
jazyková korektura: Zuzana Jurková
vydalo nakladatelství Tichý typ
v květnu 2011 v Hranicích
s finanční podporou 25.000 Kč,
kterou poskytlo Město Hranice
náklad: 500 ks
evidence periodického tisku:
MK ČR E 19117
ISSN 1804-0659
ISBN 978-80-903768-6-1

PŮVODNĚ JSEM DOUFAL, ŽE ZA POMYSLNÉHO „dobrého počasí“ by *Kdysi a nedávno* mohlo vycházet i dvakrát do roka. Ukázalo se ale, že pro obvyklý „nedostatek finančních prostředků“ je i jednou za rok moc. Setkáváme se tedy po dvou letech. Pro budoucnost snad není zbytečné poznamenat, že prodejní cena prvního čísla byla 20 Kč, náklady na tisk přitom tvořily skoro 45 Kč. Nyní o třetinu vzrostl rozsah i prodejní cena (30 Kč), náklad na vytištění jednoho kusu sborníčku je šedesát korun.

Pokud můžu zdůraznit stati, které jsou mi obzvláště milé, pak je to úvodní pojednání Bohumíra Indry o dějinách Hranic ve druhé polovině 17. století, které je zřejmě posledním výstupem projektu hranických dějin, započatým v 60. letech 20. století (a bohužel nedokončeným). Z období 20. století je tu dvojice článků o Josefu Hladkém, osobnosti, již bychom se rádi věnovali také v dalších číslech *KDYSI A NEDÁVNO*. Tato možnost se k tématu ještě vracet mě osobně těší. V prvním svazku jsme přinesli pojednání o změnách hranického městského národního výboru po listopadu 1989 a dnes se k předmětu volně vrátíme dvěma texty zachycujícími Listopad v osobní rovině – jsou to deníkové zápisy tehdejšího žáka základní školy, dnes hudebníka a novináře Romana Helcla a vedle nich vzpomínkový text dlouholetého polistopadového starosty města Vladimíra Juračky. Bylo by vůbec pěkné věnovat více prostoru tzv. soudobým dějinám. V této souvislosti mi připadá zajímavé citovat z dopisu Bohumíra Indry, v němž roku 1956 vyzýval Josefa Hladkého k sepsání paměti: „*Nezlobte se, že »jdu na to historicky«, ale co je dnes známé a samozřejmé, za rok za dva je často již neznámé a nedostupné. Často věci, o něž není dnes zájem, budou po letech pracně shledávány, v archivech se o tom denně přesvědčujeme. Je jisté, že každá řádně vykonaná práce najde časem spravedlivého ocenění*“. Je to optimistické přesvědčení, a osobně ani nevím, jestli tak optimistický jsem.

Když pak Hladký Indrovi odpovídal, zaznělo v jeho psaní ještě jiné téma: „*Vždyť za ta léta, co zde žiji, jsem vlastně cizincem. Nikdo o mně neví a nikam se netlačím.*“ O něco dříve napsal Hladký sběrateli Rudolfu Hlavovi, který jej oslovil ve stejné věci jako Indra: „*Chcete, abych psal nějaké vydavatelské vzpomínky. Nevím, nevím, koho by to mohlo zajímat. A nedovedl bych se soustředit a nemám talentu, abych dal formu. A nakonec bych musel dlouho vykládat, co a jak. Mohu jen říci, že jsem ztroskotancem života...*“

JIŘÍ J. K. NEBESKÝ

